

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2016. június 21.*

„Előzetes döntéshozatal — Áruk szabad mozgása — A kivitelre vonatkozó mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedések tilalma — EUMSZ 35. cikk — A Belga Királyság holland nyelvű régiójában letelepedett társaság — A számlák holland nyelven való szövegezését feltétlen semmisség terhe mellett előíró szabályozás — Határokon átnyúló jellegű forgalmazási szerződés — Korlátozás — Igazolás — Az arányosság hiánya”

A C-15/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a rechtbank van koophandel te Gent (genti kereskedelmi bíróság, Belgium) a Bírósághoz 2015. január 16-án érkezett, 2014. december 18-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **New Valmar BVBA**

és

a **Global Pharmacies Partner Health Srl**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, A. Tizzano elnökhelyettes, R. Silva de Lapuerta, L. Bay Larsen, A. Arabadjiev és F. Biltgen tanácselnökök, J. Malenovský, J.-C. Bonichot, C. Vajda, S. Rodin és E. Regan (előadó) bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. január 26-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a New Valmar BVBA képviseletében P. Devos advocaat,
- a belga kormány képviseletében J. Van Holm és L. Van Den Broeck, meghatalmazotti minőségben, segítők: H. de Bauw és B. Martel advocaten,
- a litván kormány képviseletében D. Kriaučiūnas és R. Dzikovič, meghatalmazotti minőségben,

* * Az eljárás nyelve: holland.

– az Európai Bizottság képviselőjében E. Manhaeve, M. van Beek és G. Wilms, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. április 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 45. cikk értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a New Valmar BVBA és a Global Pharmacies Partner Health Srl (a továbbiakban: GPPH) közötti jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya több számla fizetésének az elmulasztása.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2010. július 13-i 2010/45/EU tanácsi irányelvvel (HL L 2010. L 189., 1. o.) módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 323., 31. o.; HL 2007. L 335., 60. o.; a továbbiakban: 2006/112 irányelv) 226. cikke kimondja, hogy mely adatoknak kell kötelező jelleggel szerepelniük a számlákon.
- 4 Ezen irányelv 248a. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok ellenőrzés céljából előírhatják, hogy a területükön teljesített termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított számlákat, valamint a területükön letelepedett adóalanyok által befogadott számlákat bizonyos adóalanyok tekintetében vagy bizonyos esetekben fordítsák le a tagállam hivatalos nyelvére/nyelveire. A tagállamok mindazonáltal nem írhatják elő általános követelményként a számlák lefordítását.”

A belga jog

- 5 A Grondwet (Alkotmány) 1994. február 17-i egységes szerkezetbe foglalt változatának (*Belgisch Staatsblad*, 1994. február 17., 4054. o.) 4. cikke így rendelkezik:

„Belgium négy nyelvi régiót foglal magában: a holland nyelvű régiót, a francia nyelvű régiót, Brüsszel főváros kétnyelvű régióját és a német nyelvű régiót.

A Királyság valamennyi települése e nyelvi régiók egyikébe tartozik.

[...]”

- 6 Az Alkotmány 129. cikke (1) bekezdésének 3. pontja így rendelkezik:

„A francia közösség és a flamand közösség parlamentjei a szövetségi jogalkotó részvétele nélkül rendeletben szabályozzák a nyelvhasználatot:

[...]

3. a munkáltatók és az alkalmazottaik közötti szociális kapcsolatok, valamint a vállalkozásoknak a törvény és a rendeletek által előírt aktusai és dokumentumai tekintetében.”

- 7 A wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (a közigazgatás területén való nyelvhasználatról szóló törvények) 1966. július 18-i királyi rendelettel egységes szerkezetbe foglalt szövege (*Belgisch Staatsblad*, 1966. augusztus 2., 7798. o.; a továbbiakban: a nyelvhasználatról szóló törvény) 52. cikke (1) bekezdésének első albekezdése így rendelkezik:

„A törvény és a rendeletek által szabályozott okiratokhoz és iratokhoz [...] az ipari, kereskedelmi vagy pénzügyi magánvállalatok azon régió nyelvét használják, amelyben székhelyük található, illetve amelyben különböző állandó telephelyeik találhatóak.”

- 8 A Vlaamse Gemeenschap (Belgium Flamand Közössége) által 1973. július 19-én hozott decret tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen (a munkáltatók és a munkavállalók közötti szociális kapcsolatok során, valamint a vállalkozásoknak a törvény és a rendeletek által előírt aktusai és dokumentumai tekintetében alkalmazandó nyelvek szabályozásáról szóló rendelet; *Belgisch Staatsblad*, 1973. szeptember 6., 10089. o.; a továbbiakban: a nyelvhasználatról szóló rendelet) az Alkotmány 129. cikke (1) bekezdésének 3. pontja alapján fogadták el.

- 9 E rendelet 1. cikke ekképp rendelkezik:

„A jelen rendelet alkalmazandó a holland nyelvű régióban állandó telephellyel rendelkező természetes és jogi személyekre. E rendelet a munkáltatók és munkavállalók közötti szociális kapcsolatok során, valamint a vállalkozások törvényben előírt aktusaira és dokumentumaira vonatkozó nyelvhasználatot szabályozza.

[...]”

- 10 E rendelet 2. cikke úgy rendelkezik, hogy „[a] munkáltatók és a munkavállalók közötti szociális kapcsolatok során, valamint a vállalkozások törvény által előírt aktusai és dokumentumai tekintetében alkalmazandó nyelv a holland”.

- 11 Ugyanezen rendelet 10. cikke értelmében:

„A jelen rendelet rendelkezéseivel ellentétes dokumentumok vagy aktusok semmisék. A semmisséget a bíróság hivatalból állapítja meg.

[...]

Az ítéletben hivatalból el kell rendelni a szóban forgó dokumentumok pótlását.

A semmisség orvoslásának hatálya csak a pótlás időpontjától áll be: írott dokumentumok esetén attól a naptól kezdve, hogy a helyettesítő dokumentumokat a munkaügyi bíróság hivatalához benyújtották.

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 12 2010. november 12-én az evergemi (Belgium) székhelyű New Valmar, belga jog szerint alapított társaság és a milánói (Olaszország) székhelyű GPPH társaság forgalmazási szerződést kötöttek egymással, amely az utóbbit Olaszország területén a New Valmar gyermekeknek szánt cikkei kizárólagos forgalmazójának jelölte ki. E szerződés eredetileg 2014. december 31-én járt volna le.
- 13 E forgalmazási szerződés 18. cikke értelmében e szerződésre az olasz jog volt irányadó, és a genti (Belgium) bíróságok rendelkeztek joghatósággal a felek közötti esetleges viták eldöntésére.
- 14 2011. december 29-i ajánlott levelével a New Valmar a lejárat előtt, 2012. június 1-jei hatállyal felmondta a szerződést.
- 15 2012. március 30-án a New Valmar a rechtbank van koophandel te Genthez (genti kereskedelmi bíróság, Belgium) fordult, hogy az kötelezze a GPPH-t arra, hogy több ki nem fizetett számla címén fizessen számára körülbelül 234 192 eurót.
- 16 A GPPH viszontkereset útján azt kérte, hogy a bíróság a New Valmart kötelezze kártérítés címén 1 467 448 euró megfizetésére a közöttük létrejött forgalmazási szerződés jogellenes felmondása miatt.
- 17 A New Valmar kérelmével szemben a GPPH a szóban forgó számlák semmisségére hivatkozott, azzal az indokkal, hogy bár azok az egységes szerkezetbe foglalt törvények és a nyelvhasználatról szóló rendelet (a továbbiakban együttesen: az alapügy tárgyát képező szabályozás) értelmében „a törvény és a rendeletek által előírt aktusok és dokumentumok”, e számlák sértik az említett rendeletben szereplő kógens szabályokat, mivel a New Valmar személyére, valamint a héára vonatkozó adatok és a bankadatok kivételével a számlán szereplő valamennyi információt, ideértve az általános szerződési feltételeket is, a hollandtól eltérő, mégpedig olasz nyelven szövegezték meg, noha a New Valmar a Belga Királyság holland nyelvű régiójában letelepedett társaság.
- 18 2014. január 14-én, az eljárás tartama alatt, a New Valmar megküldte a GPPH részére ugyanezen számlák holland fordítását. A Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik ugyanakkor, hogy e számlákra az alapügy tárgyát képező szabályozás értelmében továbbra is a feltétlen semmisség vonatkozik.
- 19 A New Valmar nem vitatja, hogy a szóban forgó számlák nem felelnek meg az alapügy tárgyát képező szabályozásnak. Azt állítja ugyanakkor, hogy e szabályozás ellentétes különösen az uniós jognak az áruk szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel, közelebbről az EUMSZ 26. cikk (2) bekezdésével, valamint az EUMSZ 34. és az EUMSZ 35. cikkel.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróságban felmerül, hogy a 2013. április 16-i Las-ítélet (C-202/11, EU:C:2013:239) fényében a Belga Királyság holland nyelvű régiójában székhellyel rendelkező vállalkozások azon kötelezettsége, hogy – semmisség terhe mellett – holland nyelven állítsák ki számláikat, tekinthető-e a nemzetközi kereskedelem korlátozásának, és ezen esetleges korlátozást igazolhatja-e egy vagy több közérdekű cél, mint amilyen az egyik hivatalos nyelv használatának elősegítése és ösztönzése vagy a közigazgatási ellenőrzések hatékonyságának biztosítása, és az említett esetleges korlátozás az elérni kívánt céllal arányos-e.
- 21 Ilyen körülmények között a rechtbank van koophandel te Gent (genti kereskedelmi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Ügy kell-e értelmezni az EUMSZ 45. cikket, hogy azzal ellentétes valamely tagállam egyik szövetségi egységének – a jelen ügyben Belgium szövetségi állam Flamand Közösségének (Vlaamse Gemeenschap in de federale Staat België) – olyan szabályozása, amely [a nyelvhasználatról szóló törvénynek] [a

nyelvhasználatról szóló flamand rendelet] 10. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikke értelmében minden olyan vállalkozást, amelynek állandó telephelye az adott egység területén található, arra kötelez a határokon átnyúló jellegű számlák vonatkozásában és a bíróságok által hivatalból megállapítandó semmisség terhe mellett, hogy e számlákat kizárólag a szövetségi egység hivatalos nyelvén szövegezzék meg?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

A kérdés elfogadhatóságáról és tartalmáról

- 22 Először is, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapügy tárgyát képező szerződés kifejezetten kimondta, hogy az az olasz jog hatálya alá tartozik. Márpedig a kérdés azon az előfeltevésen nyugszik, miszerint e jognak mint a szerződés jogának az alkalmazása ellenére az alapjogvita keretében az alapügy tárgyát képező szabályozás alkalmazandó.
- 23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy mivel kizárólag az ügyben eljáró és határozathozatalra hivatott nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése is, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – szükségesek és relevánsak-e a Bíróságnak feltett kérdései (lásd különösen: 2016. február 18-i Finanzmadrid EFC ítélet, C-49/14, EU:C:2016:98, 27. pont), az előterjesztett kérdésre ezen előfeltevés alapján kell válaszolni, amelynek megalapozottságát a kérdést előterjesztő bíróságnak mindazonáltal vizsgálnia kell, különösen – és amint azt a főtanácsnok indítványának 25–28. pontjában megjegyezte – a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról („Róma I”) szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (HL 2008. L 177., 6. o.) tekintettel.
- 24 Másodszor, a belga kormány mind írásbeli észrevételeiben, mind a tárgyaláson azt állította, hogy ellentétben a kérdést előterjesztő bíróság határozatában előadottakkal, az alapügy tárgyát képező szabályozás a holland nyelv használatát nem a számlán feltüntetendő valamennyi információ, csak a hía tárgyában alkalmazandó szabályozás értelmében jogilag kötelező információk tekintetében írja elő. Márpedig, mivel ezen utóbbi információkat a 2006/112 irányelv 226. cikke felsorolja, azoknak könnyű beszerezni a fordítását az Európai Unió minden nyelvén.
- 25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság – az uniós és nemzeti bíróságok hatáskörmegosztásának keretén belül – azt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban meghatározott ténybeli és szabályozási háttérrel köteles figyelembe venni, amelybe az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések illeszkednek. Ezért a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet – a belga kormánynak a kérdést előterjesztő bíróság nemzeti jogra vonatkozó értelmezését érintő bírálati ellenére – a nemzeti jog ez utóbbi bíróság általi értelmezése fényében kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben különösen: 2009. október 29-i Pontin-ítélet, C-63/08, EU:C:2009:666, 38. pont).
- 26 A jelen ügyben tehát a kérdést előterjesztő bíróság válaszát azon előfeltevésre támaszkodva kell megválaszolni, miszerint az alapügy tárgyát képező szabályozás értelmében a számlán szereplő valamennyi információt holland nyelven kell megszövegezni.
- 27 Harmadszor, a belga kormány írásbeli észrevételeiben azt állítja, hogy az alapügy tárgyát képező helyzet és a munkavállalók szabad mozgása közötti bármiféle kapcsolat hiányában a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan, vagy legalábbis nem igényel választ, amennyiben az az EUMSZ 45. cikk értelmezésére irányul.
- 28 E tekintetben elegendő azt megjegyezni, hogy az EUMSZ 267. cikk által bevezetett, a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés keretében a Bíróságnak a nemzeti bíróság részére hasznos választ kell adnia, amely megkönnyíti az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntését. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. A Bíróság feladata ugyanis

az uniós jog minden olyan rendelkezésének értelmezése, amelyre a nemzeti bíróságoknak az eléjük terjesztett jogviták eldöntése érdekében szükségük van, még akkor is, ha e bíróságok az általuk feltett kérdésekben nem jelölik meg kifejezetten ezeket a rendelkezéseket (lásd különösen: 2015. december 17-i Szemerey-ítélet, C-330/14, EU:C:2015:826, 30. pont).

- 29 Következésképpen, még ha a kérdést előterjesztő bíróság formálisan az EUMSZ 45. cikk értelmezésére korlátozta is kérdését, e körülmény nem képezi akadályát annak, hogy a Bíróság a nemzeti bíróság részére az uniós jognak az előtte folyamatban lévő ügy elbírálásához hasznos, valamennyi értelmezési szempontját megadja, függetlenül attól, hogy a nemzeti bíróság kérdései megfogalmazásában utalt-e azokra, vagy sem. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a per tárgyára figyelemmel szükséges (lásd analógia útján különösen: 2015. december 17-i Szemerey-ítélet, C-330/14, EU:C:2015:826, 31. pont).
- 30 A jelen ügyben, annak ellenére, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés az EUMSZ 45. cikket említi, az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja meghatározni, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás összhangban van-e az EUM Szerződésben foglalt, az áruk szabad mozgására vonatkozó szabályokkal, és e tekintetben kifejezetten említést tesz arról, hogy a New Valmar az alapeljárásban az EUMSZ 26. cikk (2) bekezdésére, valamint az EUMSZ 34. és az EUMSZ 35. cikkekre hivatkozott.
- 31 Mivel az alapügy nem áruk behozatalára, hanem Belgiumból egy másik tagállamba, jelen esetben Olaszországba történő kivitelére vonatkozik, meg kell állapítani, hogy kizárólag a kivitelre vonatkozó mennyiségi korlátozásokat és az azokkal azonos hatású intézkedéseket tiltó EUMSZ 35. cikk alkalmazandó.
- 32 A belga kormány ugyanakkor azt állítja, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozást nem az elsődleges uniós jog, hanem kizárólag a 2006/112 irányelv fényében kell értékelni, mivel ez utóbbi teljes harmonizációt valósított meg a tárgyban. Ezen irányelv 248a. cikke lehetővé teszi ugyanis a tagállamok számára, hogy belső szabályozásukban előírják, hogy a határokon átnyúló vonatkozásban kibocsátott számlákat a szolgáltatások vagy áruk rendeltetése szerinti tagállam nyelvétől eltérő nyelven szövegezzék meg. E rendelkezés azzal, hogy a tagállamok számára lehetőséget biztosít a területükön végzett termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról szóló számlák saját hivatalos nyelvükre való fordításának előírására, azt jelzi ugyanakkor, hogy a számlákat főszabály szerint azon tagállam hivatalos nyelvén szövegezik, amelynek területén a számlát kiállító vállalkozás letelepedett.
- 33 E tekintetben mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy a hÉa uniós rendszere a nemzeti jogszabályoknak csupán fokozatos és részleges harmonizációját valósítja meg (lásd ebben az értelemben különösen: 2015. február 26-i VDP Dental Laboratory és társai ítélet, C-144/13, C-154/13 és C-160/13, EU:C:2015:116, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Így sem a 2006/112 irányelvnek a számlák tartalmára vonatkozó 226. cikke, sem ugyanezen irányelv 248a. cikke, amely bizonyos esetekben lehetővé teszi a rendeltetési hely szerinti tagállamok számára, hogy előírják a határokon átnyúló értékesítésre vonatkozó számláknak az egyik hivatalos nyelvükre történő fordítását, nem rendelkezik – amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 45–48. pontjában – a tagállamok azon lehetőségéről, hogy a területükön letelepedett vállalkozások számára kötelezettséget írjanak elő arra vonatkozólag, hogy minden számlát hivatalos nyelvükön vagy az említett terület hivatalos nyelvén szövegezzenek.
- 35 A fenti megfontolások fényében az előterjesztett kérdést akként kell átfogalmazni, miszerint azzal a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy az EUMSZ 35. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam szövetségi egységének, mint amilyen a Belga Királyság Flamand Közössége, az olyan szabályozása, amely arra kötelez az ezen egység területén állandó telephellyel

rendelkező minden vállalkozást, hogy a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó számlákon szereplő valamennyi információt kizárólag e szövetségi egység hivatalos nyelvén szövegezzék meg, e számlák bíróság által hivatalból megállapítandó semmisségének terhe mellett.

Az EUMSZ 35. cikk értelmében vett korlátozás fennállásáról

- 36 A Bíróság kimondta, hogy azok, a nemzeti területen működő valamennyi gazdasági szereplő tekintetében alkalmazandó nemzeti intézkedések, amelyek előnyt biztosítanak a termékek exportáló tagállam piacáról való kivitelének a termékek említett tagállam nemzeti piacán való forgalmazásának a rovására, az EUMSZ 35. cikkben kimondott tilalom hatálya alá tartoznak (lásd ebben az értelemben: 2008. december 16-i Gysbrechts és Santurel Inter ítélet, C-205/07, EU:C:2008:730, 40–43. pont).
- 37 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy az EUM-Szerződés által biztosított alapvető szabadságok valamelyikének minden, akár csekély jelentőségű korlátozása is tilos ugyanezen Szerződés értelmében (lásd ebben az értelemben: 2008. április 1-jei Gouvernement de la Communauté française és gouvernement wallon ítélet, C-212/06, EU:C:2008:178, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás értelmében az olyan számlákat, ideértve a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó számlákat is, amelyek a Belga Királyság holland nyelvű régiójában állandó telephellyel rendelkező vállalkozások állítanak ki, kötelező jelleggel, a bíróság által hivatalból megállapítandó semmisség terhe mellett holland nyelven kell megszövegezni, és ez az egyetlen nyelvi változat hiteles.
- 39 A belga kormány szerint az ilyen szabályozás nem tekinthető az áruk szabad mozgása korlátozásának, mivel a számlák, amelyek az említett szabályozás kizárólagos tárgyát képezik, csupán megerősítik az érintett felek által kötött szerződésből eredő követelést. Márpedig egy ilyen szabályozás a 2013. április 16-i Las-ítélethez (C-202/11, EU:C:2013:239) vezető ügy tárgyát képező szabályozástól eltérően nem befolyásolja a felek azon szabadságát, hogy az ilyen szerződést az általuk választott nyelven szövegezzék meg, ennél fogva nem korlátozza a szándéknyilatkozataik megtételét. Nem állapítható meg tehát, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás befolyással lenne a tagállamok közötti kereskedelemre.
- 40 Ugyanakkor az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló szabályozás azzal, hogy az érintett gazdasági szereplőket megfosztja annak lehetőségétől, hogy szabadon válasszanak egy valamennyiük által ismert nyelvet számláik megszövegezéséhez, és e tekintetben olyan nyelvet ír elő a számukra, amely nem szükségszerűen felel meg annak a nyelvnek, amelynek szerződéses viszonyaikban való használatáról megállapodtak, növelheti a számlák vitatásának és nemfizetésének kockázatát, mivel azok címzettjeit arra indíthatja, hogy a számlák fizetését ellenezve arra hivatkozzanak, hogy nem értik – ténylegesen vagy állítólagosan – azok tartalmát.
- 41 Megfordítva: valamely, nem holland nyelven szövegezett számla címzettjét az ilyen számla szembeötlő feltétlen semmissége arra indíthatja, hogy annak érvényességét ezen egyetlen okból vitassa, még akkor is, ha e számlát olyan másik nyelven állították ki, amelyet egyébként ért. Az ilyen semmisség továbbá a számla kibocsátója számára jelentős hátrányok forrása lehet, mint amilyen például a késedelmi kamatoktól való elesés, mivel a Bíróság előtt benyújtott iratokból kitűnik, hogy ellenkező szerződéses kikötés hiányában az említett kamatokat főszabály szerint csak egy holland nyelven szövegezett új számla kibocsátásától kell számítani.
- 42 Következésképpen az olyan szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, jóllehet arra a nyelvi változatra vonatkozik, amelyen a számlán szereplő információkat szövegezni kell, nem pedig az e számla mögött húzódó szerződéses viszonyra, az általa keltett jogi bizonytalanság folytán a

kereskedelmet korlátozó hatásokat hordozhat, amelyek elrettenthetnek a Belga Királyság holland nyelvű régiójában letelepedett vállalkozásokkal való szerződéses viszonyok létrehozásától vagy fenntartásától.

- 43 Márpedig, jóllehet az ilyen szabályozás, mivel különbség nélkül alkalmazandó minden olyan számla tekintetében, amelyet valamely, e régióban állandó telephellyel rendelkező vállalkozás állított ki, befolyásolhatja mind az érintett tagállamon belüli kereskedelmet, mind a határokon átnyúló kereskedelmet, különösen ezen utóbbit veszélyezteti, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 61–68. pontjában, mivel kevésbé valószínű, ha egy, a Belga Királyságtól eltérő tagállamban letelepedett vásárló értse a holland nyelvet, mint egy Belgiumban letelepedett vásárló, ahol a holland egyike a hivatalos nyelveknek.
- 44 Tekintettel a belga kormánynek az alapügy tárgyát képező szabályozás tartalmára vonatkozó, a jelen ítélet 24. pontjában említett érvelésére, pontosítani kell, hogy az ilyen szabályozás korlátozó jellege nem kérdőjelezhető meg akkor sem, ha bebizonyosodna, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy kizárólag a 2006/112 irányelv 226. cikkében felsorolt kötelező információkat kell holland nyelven szövegezni, mivel ebben az esetben a jelen ítélet 40–42. pontjában említettel azonos jogi bizonytalanság jönne létre.
- 45 Egyébiránt az említett szabályozás által okozott korlátozó hatásokat a Bíróságnak különösen az 1990. március 7-i Krantz-ítéletéből (C-69/88, EU:C:1990:97, 10. és 11. pont) és az 1993. október 13-i CMC Motorradcenter ítéletéből (C-93/92, EU:C:1993:838 10–12. pont) eredő ítélkezési gyakorlata értelmében nem lehet túl esetlegesnek vagy túl közvetettnek tekinteni ahhoz, hogy azokat az EUMSZ 35. cikk értelmében vett korlátozásnak lehessen tekinteni.
- 46 Ugyanis, amint az a jelen ítélet 40–43. pontjából kitűnik, az ilyen szabályozás befolyással lehet, ha csekély mértékben is, a szerződéses viszonyokra, annál is inkább, mert amint arra a tárgyaláson rámutattak, nem ritka, hogy e viszonyok kizárólag egy számla kiállításában konkretizálódnak. Márpedig, amint azt megjegyezte a főtanácsnok indítványának 69. pontjában, e hatás nem egy jövőbeli és hipotetikus eseménytől, hanem az áruk szabad mozgásához való jog gyakorlásától függ (lásd analógia útján különösen: 2008. április 1-jei Gouvernement de la Communauté française és gouvernement wallon ítélet, C-212/06, EU:C:2008:178, 51. pont).
- 47 Következésképpen az olyan szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, az EUMSZ 35. cikk hatálya alá tartozó korlátozást valósít meg.

Az igazolás fennállásáról

- 48 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon tagállami rendelkezések, amelyek korlátozzák a garantált alapvető szabadságok gyakorlását, kizárólag azzal a feltétellel fogadhatók el, hogy közérdekű célt szolgálnak, alkalmasak e célok megvalósításának biztosítására, és nem haladják meg az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben különösen: 2015. október 1-jei Trijber és Harmsen ítélet, C-340/14 és C-341/14, EU:C:2015:641, 70. pont).
- 49 A jelen ügyben a belga kormány azt állítja, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás célja egyrészt az érintett régió hivatalos nyelve használatának ösztönzése, másrészt a héa tárgyában illetékes szolgálatok által végzendő ellenőrzések hatékonyságának biztosítása.
- 50 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely tagállam egy vagy több hivatalos nyelve használatának előmozdítása és ösztönzése olyan objektív cél, amely főszabály szerint alkalmas az uniós jog által előírt kötelezettségek korlátozásának igazolására (lásd ebben az értelemben: 1989. november 28-i Groener-ítélet, C-379/87, EU:C:1989:599, 19. pont; 2011. május 12-i Runevič-Vardyn és Wardyn ítélet, C-391/09, EU:C:2011:291, 85. pont; 2013. április 16-i Las ítélet, C-202/11, EU:C:2013:239, 25–27. pont).

- 51 Egyébiránt a Bíróság már elismerte, hogy az adóellenőrzések hatékonysága megőrzésének szükségessége olyan objektív, közérdekű cél, amely alkalmas a Szerződés által elismert alapvető szabadságok gyakorlása korlátozásának az igazolására (lásd ebben az értelemben különösen: 1979. február 20-i Rewe-Zentral-ítélet, 120/78, EU:C:1979:42, 8. pont; 1997. május 15-i Futura Participations és Singer ítélet, C-250/95, EU:C:1997:239, 31. pont).
- 52 Meg kell állapítani, hogy az olyan szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, alkalmas e két cél elérésére, mivel egyrészt lehetővé teszi a holland nyelv hivatalos dokumentumok, például számlák fordítása során történő szokásos használatának a fenntartását, másrészt alkalmas e dokumentumok illetékes nemzeti hatóságok által történő ellenőrzésének a megkönnyítésére.
- 53 Mindazonáltal az uniós jog által támasztott követelményeknek való megfelelés érdekében az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló szabályozásnak az említett célokkal arányosnak kell lennie.
- 54 Márpedig a jelen ügyben, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 90–92. pontjában, az olyan tagállami szabályozás, amely nem kizárólag e tagállam hivatalos nyelvének használatát tenné kötelezővé a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó számlák szövegezése tekintetében, hanem ezen túlmenően lehetővé tenné e számlák hiteles változatának az érintett felek által ismert nyelven történő megszüvegezését is, kevésbé korlátozná az áruk szabad mozgását, mint az alapeljárásban szóban forgó szabályozás, és ugyanúgy biztosítaná az utóbbi szabályozás által követett célok elérését (lásd analógia útján: 2013. április 16-i Las-ítélet, C-202/11, EU:C:2013:239, 32. pont).
- 55 Így az adóellenőrzések hatékonyságának biztosítására irányuló céllal kapcsolatban maga a belga kormány mutatott rá a tárgyaláson, hogy egy 2013. január 23-i hatósági körlevél értelmében a héalevonási jogot az adóhatóság nem tagadhatja meg kizárólag azzal az indokkal, hogy valamely számla törvényileg feltüntetendő információit a hollandtól eltérő nyelven szövegezték, ami azt sugallja, hogy az ilyen másik nyelv használata nem akadályozza e cél megvalósítását.
- 56 A fentiekre figyelemmel meg kell állapítani, hogy az olyan szabályozás, mint az alapügy tárgyát képező, túlmegy azon, ami a jelen ítélet 49–51. pontjában hivatkozott célkitűzések eléréséhez feltétlenül szükséges, tehát nem tekinthető arányosnak.
- 57 Következésképpen az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 35. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam szövetségi egységének, mint amilyen a Belga Királyság Flamand Közössége, az olyan szabályozása, amely arra kötelez az ezen egység területén állandó telephellyel rendelkező minden vállalkozást, hogy a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó számlákon szereplő valamennyi információt kizárólag e szövetségi egység hivatalos nyelvén szövegezzék meg, e számlák bíróság által hivatalból megállapítandó semmisségének terhe mellett.

A költségekről

- 58 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 35. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam szövetségi egységének, mint amilyen a Belga Királyság Flamand Közössége, az olyan szabályozása, amely arra kötelez az ezen egység területén állandó telephellyel rendelkező minden vállalkozást, hogy a

határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó számlákon szereplő valamennyi információt kizárólag e szövetségi egység hivatalos nyelvén szövegezzék meg, e számlák bíróság által hivatalból megállapítandó semmisségének terhe mellett.

Aláírások